

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2012/2027(INI)

20.6.2012

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Budżetowej

w sprawie innowacyjnych instrumentów finansowych w kontekście następujących wieloletnich ram finansowych (2012/2027 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Antonio Cancian

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że mnogość europejskich instrumentów finansowych i programów współfinansowania powoduje dezorientację i niepewność podmiotów publicznych i prywatnych, które chcą z nich korzystać; oczekuje, że Komisja będzie aktywniej pomagać potencjalnym wnioskodawcom w znalezieniu odpowiedniego funduszu lub instrumentu finansowania przez udzielanie informacji, zaleceń i indywidualnej pomocy w celu określenia najskuteczniejszych sposobów wypłaty środków wnioskodawcom; wyraża nadzieję, że instrumenty finansowania, w tym fundusze strukturalne, zostaną zracjonalizowane i skoordynowane, co będzie sprzyjać ich efektywnemu stosowaniu w jednolitych i spójnych ramach; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje pomysł Komisji polegający na przekrojowym grupowaniu instrumentów, takich jak instrument „Łącząc Europę”, w celu wykorzystania międzysektorowych synergii; zwraca się do Komisji, by zadbała o priorytetowe traktowanie projektów międzysektorowych, takich jak inteligentne sieci;
2. zauważa, że ze środków funduszu Marguerite sfinansowano dotychczas bardzo małą liczbę projektów, zwraca się zatem do Komisji o poprawę wyników funkcjonowania tego funduszu; uważa, że przy przyjmowaniu przyszłych instrumentów finansowych należy uwzględnić te pierwsze doświadczenia podczas dokonywania oceny, w jaki sposób zakres tego rodzaju finansowania może zostać rozszerzony, a przede wszystkim należy ograniczyć, w miarę możliwości, okres funkcjonowania instrumentów finansowych w celu ich uatrakcyjnienia i zwiększenia konkurencyjności produktu końcowego;
3. przyjmuje do wiadomości, że w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE) proponuje się potencjalnym beneficjentom podobne warunki finansowania – które mogą być mniej korzystne – do tych oferowanych na zwykłym rynku; wyraża ubolewanie z powodu tego, że Komisja uważa środki funduszu za pewien rodzaj dotacji, mimo że faktycznie mechanizm ten kwalifikuje się jako instrument finansowania, co oznacza, że beneficjenci EFEE nie mogą jednocześnie korzystać z jakiegokolwiek pomocy pochodzącej z funduszy strukturalnych; w związku z tym podkreśla konieczność dopilnowania w przyszłości, aby nowe instrumenty finansowe mogły być wykorzystywane jednocześnie z funduszami strukturalnymi i innymi instrumentami subsydiowania udostępnianymi przez Unię Europejską; zauważa, że dobrze funkcjonujące instrumenty finansowe w obszarze efektywności energetycznej mogą szybko przynieść rezultaty i proponuje w związku z tym udoskonalenie EFEE przez przekształcenie go w fundusz odnawialny, oferujący rzeczywiste możliwości inwestowania – bezpośredniego lub pośredniego poprzez instytucje finansowe – w prowadzone na mniejszą skalę projekty z zakresu efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii;
4. jest przekonany, że należy kłaść większy nacisk na wspieranie MŚP za pomocą instrumentów kapitałowych i dłużnych przewidzianych w Programie na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME)

i w programie „Horyzont 2020”; uważa jednak, że należałoby rozważyć podniesienie górnego progu przewidzianego w systemie gwarancji kredytowych (LGF) w ramach programu COSME (150 000 EUR), zgodnie z dokładniejszą oceną rzeczywistych potrzeb kredytowych europejskich MŚP; jest zdania, że podniesienie tego progu nie powinno doprowadzić do zmniejszenia liczby MŚP korzystających z tego instrumentu, i w związku z tym zwraca się o zwiększenie ogólnego poziomu środków przewidzianych w ramach LGF;

5. jest zdania, że Komisja powinna przeanalizować sposoby usprawnienia funkcjonowania europejskiego rynku quasi-kapitałowego, a w szczególności finansowania typu mezzanine; zaleca, aby Komisja przeanalizowała sposoby wzmocnienia instrumentu na rzecz wzrostu typu mezzanine w ramach Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, a także zbadała nowe produkty typu mezzanine, takie jak gwarancja dla pożyczek typu mezzanine; zaleca ponadto udostępnianie danych i analiz dotyczących instrumentów finansowych, co pozwoli zmniejszać przeszkody, jakie napotykają pośrednicy finansowi, którzy chcieliby dokonać analizy unijnego rynku pożyczek obejmujących kapitał typu mezzanine;
6. przychylnie odnosi się do inicjatyw przewidujących emisję gwarancji dla organizatorów projektów, aby ułatwić im dostęp do kredytów, zgodnie z systemem zaproponowanym w ramach mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka;
7. popiera działania podejmowane w celu pobudzenia badań i innowacji wewnątrz MŚP w ramach programu „Horyzont 2020”; zauważa również, że finansowanie kapitału wysokiego ryzyka nie jest jedyną możliwą drogą do osiągnięcia tego celu; zwraca się zatem do Komisji i innych zainteresowanych podmiotów o przeanalizowanie skutków, jakie system udzielania MŚP zamówień może mieć dla rozwoju technologii, na które istnieje widoczne zapotrzebowanie ze strony instytucji europejskich, tak aby fundusze europejskie były przeznaczane na finansowanie działań prowadzących do opracowania technologii użytecznych dla tych instytucji;
8. ponownie stwierdza, że innowacyjne instrumenty finansowe powinny być wykorzystywane do wspierania partnerstwa publiczno-prywatnego oraz przewidziane jako alternatywa dla wydatków wyłącznie publicznych i sposób na podniesienie wysokości środków oraz zaradzenie niedoskonałości rynku;
9. powtarza, że przedmiotowe instrumenty finansowe należy uruchomić w celu realizacji projektów uznanych za niezbędne do osiągnięcia celów unijnej strategii na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w oparciu o wspólne wysiłki i zbiorowy udział; wzywa zatem w szczególności Komisję i EBI, ale również wszystkie pozostałe organizacje zaangażowane bezpośrednio lub pośrednio, do o wiele bardziej intensywnego wspierania organizatorów tych projektów, zwłaszcza na początkowych etapach, ale także w ciągu całego cyklu realizacji, aby zapewnić efektywne wykorzystanie funduszy; uważa, że w tym zakresie należy wziąć za przykład i uwypuklić pozytywne doświadczenia takie jak mechanizm pomocy technicznej ELENA;
10. uważa, że wszystkie projekty wymagające finansowania z funduszy europejskich powinny podlegać ocenie ex ante w celu określenia potencjału handlowego projektu, aby ustalić,

jakie formy finansowania są najodpowiedniejsze (dotacje z budżetu UE, pożyczki udzielane przez Europejski Bank Inwestycyjny lub gwarancje w ramach instrumentów finansowych), oraz dokładnie rozważyć możliwości obniżenia odsetka dotacji, jeżeli jest to możliwe, i ustalenia testu partnerstwa publiczno-prywatnego dla projektów na dużą skalę;

11. wierzy, że powszechniejsze strategiczne wykorzystywanie instrumentów finansowych będzie miało niezwykle pozytywny wpływ na Unię Europejską, ale jest zdania, że będzie to niestety ograniczone do projektów przynoszących zyski w krótkim i średnim okresie; wyraża obawę, że inwestycje w projekty w równym stopniu niezbędne do osiągnięcia celów unijnej strategii na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu mogą nie zostać zrealizowane z powodu uznania ich za zbyt ryzykowne dla inwestorów oraz z powodu braku środków publicznych; podkreśla jednak, że instrumenty finansowe mogą odegrać rolę czynnika sprzyjającego generowaniu kapitału prywatnego, ustanawiając instrumenty podziału ryzyka oraz powodując, że inwestorzy będą postrzegali dane przedsięwzięcie jako mniej ryzykowne;
12. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie europejskich obligacji obejmujących wiele krajów i ponownie podkreśla, że dzięki podejściu opartemu na solidarności instrumenty te umożliwią finansowanie krytycznej infrastruktury UE, w tym infrastruktury energetycznej;
13. w związku z tym wzywa do wdrożenia w trybie pilnym inicjatywy w zakresie obligacji projektowych oraz do dokładnego rozważenia stosowności nowej odrębnej inicjatywy mającej na celu emisję obligacji europejskich na finansowanie infrastruktury z bezpośrednim udziałem kapitału Unii Europejskiej w będących przedmiotem wspólnego zainteresowania projektach infrastrukturalnych o dużej europejskiej wartości dodanej, w drodze publicznej emisji obligacji projektowych przez Unię;
14. uważa, że posiadanie przez Unię – samodzielnie lub wspólnie z państwami członkowskimi – bezpośredniego udziału w kapitale projektów infrastrukturalnych (charakteryzujących się długoterminowym zwrotem z inwestycji) stanowiłoby wyraźny sygnał dla inwestorów publicznych i prywatnych, a także rynków finansowych; uważa, że taki udział UE w roli inwestora powinien zapewnić spójność z długoterminowymi celami politycznymi Unii oraz że stanowiłby on gwarancję realizacji projektów, wywołując silny efekt stymulujący i równie silny efekt dźwigni;
15. wzywa do wprowadzenia jednolitych warunków dla kosztów kwalifikowalnych, audytu i kontroli; uważa także, że ustalenie przejrzystego poziomu odpowiedzialności państw członkowskich w odniesieniu do wprowadzenia tych instrumentów finansowych i zarządzania nimi pozwoli na ich bardziej efektywne wykorzystanie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.6.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 49 - : 2 0 : 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio Cancian, António Fernando Correia de Campos, Ioan Enciu, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Werner Langen, Mario Pirillo, Peter Skinner, Lambert van Nistelrooij
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jorgo Chatzimarkakis